

GELDVVRAGEN

Kunnen we onze schenking uit de handen van onze schoondochter houden?

We willen een schenking doen aan onze gehuwde zoon. Hoe kunnen we vermijden dat het geld naar zijn vrouw gaat bij een echtscheiding of bij zijn overlijden? Bij zijn overlijden zouden we het liefst hebben dat het geld naar een goed doel of naar de neven en nichten gaat. Kan dat? Y.D.C.

Bij een scheiding is uw schenking wettelijk gezien 'safe'. Schenkingen behoren tot het eigen vermogen van uw zoon en blijven buiten de huwelijksgemeenschap. Maar let op, want die bescherming is niet waterdicht. 'Als het geschonken geld vermengd geraakt met het gezinsvermogen, ontstaat er onduidelijkheid', waarschuwt notaris Carol Bohyn. 'Het kan bijvoorbeeld opgegaan zijn aan de lopende kosten van het gezin. Om vermenging te vermijden, raden we altijd aan om het geld van de schenking op een aparte rekening te zetten. Als het gebruikt wordt voor een investering, een belegging of een grote aankoop, zet dat dan op papier. Zodra er geen reconstructie meer mogelijk is, is het geld verloren aan het gemeenschappelijk vermogen en kan uw zoon het later niet meer recupereren.'

Om te vermijden dat uw schenking via een erfenis in handen komt van uw schoondochter, kunt u met een restschenking werken. Notaris Bohyn: 'In een restschenking kunt u vastleggen wie het resterende deel van de schenking krijgt bij het overlijden van uw zoon. Ook hier bestaat het gevaar van vermenging met het gezinsvermogen. Om onduidelijkheid te vermijden kunt u in de schenkingsakte bepalen dat de schenking bij een overlijden geacht wordt nog volledig in de erfenis aanwezig te zijn. Ter bescherming van de tweede begunstigde kunt u bepalen dat uw zoon de gekregen goederen niet mag wegschenken. U kunt echter niet beletten dat hij het gekregen geld gebruikt of volledig opmaakt.' (fdc)

Heeft u ook een geldvraag?
Mail ze naar
geldvragen@standaard.be

DE BAANBREKER

ANNELIES (39): BURGERLIJK INGENIEUR WORDT SCHRIJFCOACH

Annelies Van Dyck: 'Ik mis maar één ding van mijn vroegere baan: de collega's.' © Alexander Meeus

'Mijn eigen dichtbundel, dat blijft de grote droom'

Annelies Van Dyck studeerde voor burgerlijk ingenieur en belandde in het bedrijfsleven, maar gooide recent het roer om en werd schrijfcoach.

STEFANIE VAN DEN BROECK

'Op mijn 18de twijfelde ik enorm over wat ik zou studeren: Germaanse talen of wetenschappen. Ik hield van wiskunde, maar wilde ook schrijven. Op de Boekenbeurs legde ik mijn dilemma voor aan verschillende auteurs. Zij stelden me allemaal gerust: je kunt met elke studie schrijver worden. Germaanse talen sprak me dan toch net iets minder aan. Ik voelde er weinig voor om me te verdiepen in Middel nederlandse literatuur of in droge syntaxis. Daarom koos ik uiteindelijk voor burgerlijk ingenieur. Die studie is veelzijdig en je kunt er heel wat kanten mee uit.'

'Tijdens mijn opleiding raakte ik steeds meer geïnteresseerd in natuurkunde en ik kreeg de kans om te doctoreren in de theoretische fysica. Maar intussen bleef ik ook poëzie schrijven en schrijfcursussen volgen. En ik

had een blog waarvoor ik dichters en fotografen samenbracht.'

'Na mijn doctoraat rolde ik het bedrijfsleven in. Eerst bij Procter & Gamble, waar ik consumentenonderzoek deed. En later bij KBC, waar mijn talent om leiding te geven kwam bovendien en ik veranderingsprocessen mocht coachen. Dat deed ik enorm graag, maar het begon te kriebelen om als zelfstandige coach te beginnen. Bovendien kampte ik na de geboorte van mijn derde zoon met een postnatale depressie, waardoor ik voelde dat het tijd werd om voluit voor mezelf te kiezen. Dus nam ik een jaar loopbaanonderbreking.'

Sprong in het duister

'Aanvankelijk was het logisch dat ik zelfstandig organisatiecoach zou worden. Maar toen ik mijn eerste opdrachten kreeg van bedrijven, weigerde ik die. Het voelde niet juist aan. Stilaan kwam die oude droom weer bovendien. Waarom geen schrijfcoach worden?'

'Het voelde wel als een sprong in het duister, toen ik voltijds voor mijn eigen bedrijf Auryn ging werken, met amper

ervaring of opdrachten. Maar ik kwam met verschillende andere solo-ondernemers in contact en zij vroegen me vaak hetzelfde: hoe schrijf je een goede 'about me'-tekst voor je website? Dat is mijn eerste opleiding geworden. Intussen heb ik verschillende schrijfcursussen uitgewerkt, voor ondernemers én schrijvers. En ik organiseer ook creatieve schrijfweekends in Watou. Die afwisseling is heel fijn.'

'Ik heb wel een haat-liefdeverhouding met de term "schrijfcoach". Iedereen kan zichzelf een coach noemen, je hoeft daar niet eens een opleiding voor te volgen. Maar zelf doe ik dat dus wel: ik volg geregeld opleidingen en lees ontzettend veel. Over het schrijfproces zelf, maar ook over positieve psychologie. Er is een belangrijke link tussen welbevinden en creativiteit, daar wil ik alles over weten.'

'Uiteraard verdien ik nu minder dan vroeger. Een stuk minder zelfs. Maar daar staat tegenover dat ik mijn droom najaag. Bovendien kan ik meer tijd vrijmaken voor mijn gezin én mijn eigen schrijverschap: op woensdag ben ik er voor mijn drie zo-

nen en ik reserveer ook elke week één schrijfdag. Ik heb al gedichten gepubliceerd in tijdschriften, maar die eigen bundel ligt er nog niet. Dat blijft voor mij de grote droom. Misschien lukt het nooit en gooi ik op een dag nog eens het roer om, maar dan heb ik het tenminste geprobeerd.'

'Er is maar één ding dat ik mis van mijn vroegere baan: de collega's. Het is fijn om samen kleine successen te vieren, of onzekerheden te bespreken. Ik spreek wel vaak af met andere ondernemers, wat ook heel waardevol is. En mijn man is mijn belangrijkste klankbord. Maar verder vind ik het heerlijk om thuis te werken, op mijn eigen ritme en met mijn eigen droom.'

'Iedereen kan zichzelf een coach noemen, je hoeft daar niet eens een opleiding voor te volgen, maar zelf doe ik dat dus wel'